

**СЪНЯТ НА ВРАБЧЕТО
БЪЛГАРСКА НАРОДНА
ПРИКАЗКА**

chitanka.info

Заспало сивото врабче в гнездото си сред посърналата шума на дърветата и сънувало чуден сън:

Пролетна градина. Високи тихи дървета ронят бял цвят. По белите клони на дърветата кацат дивни птички. Пъстрокрили, с жълти коремчета, с червени крачка, със сини шийки, златни главици и очи бистри като елмази. Насън въздъхнало сиромашкото врабче:

— Ех, колко несправедливост има по света! Ония птички ходят в дивна премяна, а пък аз ходя в сива просешка перушина. И аз искам да се перча като ония шарени птички.

Но додето изрече тия думи, една невидима ръка нашарила и него.

Полетяло към кладенчето, кацнало на едно клонче и се огледало. Сърцето му трепнало от радост, като видяло, че и то е писано и шарено като другите птички в градината. Но преди да се нарадва, ето че над главата му надвиснала страшна беда. Една змия проточила шия да го налапа. Изтръпнало от страх врабчето, хвъркнало нагоре и кацнало на най-високото клонче. Додето се опомни, появила се друга напаст и писък огласил хубавата градина. Птичките се пръснали на всички страни. Врабчето се озърнало и видяло, под дървото стои ловец с пушка и се гласи да гръмне.

— Майчице — изпищяло то, — защо ми трябваше тая шарена премяна? Всеки враг ме вижда отдалеч. Що ми трябваше да се перча? Ако си бях с врабешкото кожухче, никой нямаше да ме забележи в шумака.

Вдигнало се да отлети и се стреснало. Като видяло, че всичко е било само сън, то подскокнало, разтворило крилца. Отишло в дола, окъпало се, кацнало на един лешник да се изсуши и зачуруликало весело:

— Чик-чирик! Чик-чирик!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.